

1960'dan GÜNÜMÜZE GENÇLİK

- 2 -

7/EKİM/1960
Akademilere girişin sınavla olmasını protesto eden Ankara Ticaret Lisesi öğrencileri derslere girmediler.

10/EKİM
Ticaret Lisesi öğrenci ve mezunları bir yürüyüş yaparak, Akademi giriş sınavının kaldırılmasını istedikler.

17/EKİM
Eskişehir Ticaret Lisesi öğrencileri Akademi giriş sınavının kaldırılmasını sağlamak amacıyla boykota başladılar.

12/ARALIK
3000'den fazla genç bir yürüyüş yaparak Fransa'nın Cezayir halkı üzerindeki baskı ve zulmünü protesto ettiler. Öğrenciler Fransız konsolosluğu önüne bıraktıkları pankartları da şunlar yazılı: «Cezayire Hürriyet» «Fransa Cezayir'den defol» «Hür Cezayirle beraberiz.»

13/ARALIK
Ankara'da gençler Cezayir halkının mücadelesini desteklemek için bir yürüyüş yaptılar.

16/ARALIK
İzmir'de gençler Fransa'nın Cezayir politikasını protesto etmek ve Cezayir halkının bağımsızlık savaşını desteklemek üzere bir yürüyüş yaptılar. Gençler miting sırasında «Cezayire Hürriyet» «Kahrolsun dik-tatörler» «Hürriyet silahı yenecek tir» diye bağrdılar.

21/ARALIK
Fen Fakültesi öğrencileri bir kitabın 350 liraya satılmasını protesto etmek için bir gösteri yürüyüşü yaptılar.

17/MART/1961
Kerkük'te üç Türk'ün öldürülmesi üzerine, Üniversite öğrencileri bir yürüyüş yaptılar.

20/MART
Devrim aleyhtarları hareketleri protesto amacıyla, Urla'nın Bademler köyünde gençler ve köylüler büyük bir miting yaptılar.

2/HAZİRAN
İstanbul Teknik Üniversite öğrencileri imtihanların 2 haftadan 3 haftaya çıkartılması için boykota başladılar.

2/KASIM
Üniversite törenle açıldı. Tören sırasında üniversiteye giremeyen öğrenciler gösteri yaptılar.

27/MART
Kıbrıs'ta bir camiye bomba konması üzerine, gençlik büyük bir gösteri yaptı.

17/NISAN
Yüksek denizcilik okulu öğrencileri dört öğretim üyesinin başka yerlere tayin edilmelerini protesto maksadıyla boykota başladılar.

28/NISAN
28 Nisan olaylarının ikinci yıl dönümü Taksim ve Beyazıtta törenlerle kutlandı. Törenlerde konuşan gençler eski D.P.lilerin affına karşı olduklarını açıkladılar.

27/TEMMUZ 1962
Jandarma astsubay okuluna giremeyen 2 bin öğrenci yürüyüş yaptı. Öğrenciler imtihanlarda adam ka yırama olduğunu söyleyerek başbakanlık ve Millî Eğitim Bakanlığı önünde gösteri yaptılar.

19/EYLÜL
Ankara'da gençler 27 Mayıs aleyhtarları son günlerde yapılan yayınları protesto etmek için yürüyüş yaptılar.

Üniversiteye giremeyen öğrencilerin rektörlüğü işgalinden bir görüntü...

20/KASIM
Atatürk Üniversitesi öğrencileri yönetmeliklerde yapılmasını istedikleri değişiklikler dolayısıyla derslere girmediler.

26/KASIM
Üniversiteye giremeyen 100 kadar genç İST. ÜNİ. Rektörlük binası önünde «protesto bekleyiş» yaptılar. Öğrenciler hareketlerinin rektör ken-dilerini kabul edinceye kadar devam edeceğini söylediler.

20/ARALIK
İskenderunda Atatürk heykeli-nin meçhul şahıslar tarafından parçalanması üzerine bütün yurtta gençler yürüyüşler yaptılar.

Atatürk heykeline yapılan saldırı sonunda Taksim'de gösteri yapanlardan bir kısmı.

4/KASIM
Üniversiteye giremeyen gençleri temsilen bir grup genç İstanbul'dan Ankara'ya yürüdüler.

8/KASIM
Üniversiteye giremeyen gençler, İST. ÜNİ. bahçesinde bir gösteri yaparak rektör S. Sami Onar'ı protesto ettiler. Sıkıyönetim komutanlığı gençlere sert bir dille ihtarda bulundu.

23/KASIM
İç yönetmeliği protesto eden Yıl-dız Teknik Okulu öğrencileri boykota başladılar.

28/KASIM
Üniversiteye giremeyen öğrencilerden bir grup açık grevine başladılar.

2/ARALIK
Üniversiteye giremeyen öğrenciler Hukuk fakültesini işgal ettiler.

6/ARALIK
Laboratuvar saatlerinin sınırlan-dırılmasını protesto eden Fen Fa-kültesi öğrencileri boykota başladılar.

8/OCAK/1962

Gençler bir yürüyüş yaparak, Atatürk'e bağlılıklarını bildirdiler. Yürüyüş sırasında gericiiler protesto edildi.

10/OCAK
Gençler bozgunculara, komünistlere ve gericiilere karşı «Son ihtar» mitingi yaptılar. Mitingte Ata'ya ve devrimlere bağlılık andı içildi.

Üniversiteye giremeyen öğrencilerin protesto gösterisi...

BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASI İÇİN

DEVRİMCİ GENÇLİĞİN YAYIN ORGANI

İleri

FAŞİST SALDIRILAR TUM HALKIMIZADIR

4-Aralık
1974
SAYI: 2
150 Kuruş
ONBEŞ
GÜNDE
BİR
YAYINLA-
NIR

Irmak Hükümeti Üzerine

Sadi Irmak hükümeti dayandığı sosyal sınıf bakımından 12 Mart hükümetleri niteliğindedir. Ülkemizin en ileri derecede tekelleşmiş finans grupları, bu hükümetin en büyük destekçisi durumundadır. Ancak bu hükümetin kuruluş ve oluşumu 12 Mart hükümetlerinin oluşumundan farklılık göstermektedir. Parle-mentoda gerekli çoğunluğu sağlayabilecek kitle tabanı temin edemeyen tekel gruplarının kendi aralarında, ki gelişmeleri, parlamento düzeyinde had safhada bir siyasi kareleler karanca, siyasi partilerin bir koalisyon hükümeti kurmaları olanaksız hale gelmiştir. Parle-mentonun kendi arasında bir hükümet oluşturma-masında rol oynayan bir diğer etken de ülkemizde derinleşen buhranın, siyasi iktidarı bir ateşten göm-lek durumuna getirmiş olmasıdır. Siyasi partiler i-çerisinde karmaşık bir mevzuatla gösteren tekel gruplarının hem kendi aralarındaki gelişmeler ve niha-yet bu tekel gruplarının derinleşen buhran nedeniyle, dayanışmaları ara sınıf ve tabakalarla olan bağlarının eski sükunetini ve istikrarını kaybetmesi sonucudur ki bu tekel grupları kendi içlerinde bile istikrarlı bir siya-set izleyememiştir.

Bu durum sonucudur ki, bir yere kadar en güçlü finans gruplarının kendi baskılarını, bir yere kadar da parlamentonun kendi iç yapısının (Siyasi partiler arasında karmaşık bir dağılım gösteren tekel grupları ve bu tekel gruplarının bizatihi kendi sosyal tabanları arasında) ortaya çıkarıldığı, derinleşen ekonomik krizin kövrüldüğü, iktidar olamamak ortamından yararlanarak; bir bakıma parlamentonun rızası hilafına, bir bakımda parlamentonun rızasıyla beraber, en güçlü finans grupları, parlamento içinde yoğunluk arzeden ve fakat farklı siyasi eğilimler taşıyan orta ve ara sınıfları ekarte ederek hem usulüne uygun olan ve hende olmayan bir hükümet dayattılar.

Doğaldır ki bu hükümet halkın ve gençliğin ekono-mik, demokratik ve siyasal talep ve arzularına tam-mamen yabancı kalacaktır. Hükümet başkanı, 1940'lar Almanya'sının havasını fazlaca teneffüs etmiş bir şahsiyet olarak; görevle atandığıın akabinde Türkiye'de sınıflar olmadıysa söylüyor faşist yapısının kokusu-nu etrafa çok cabuk buluşturdu.

Hükümetin Dışişleri Bakanı Melih Esenbel, Erim kabinesi için düşünülmüş, Menderes zamanında dışiş-leri bakanlığı genel sekreteri olarak görev yapmış bir Türk-Amerikan dostluğu yanlısıdır. Bakanlardan Türk-ış genel sekreteri Sadık Şide'yi Türkiye işçi sınıfı ya-kından tanıır...

Esasen, bu hükümetin oluşum ve kuruluşu nedeni, ülkemizde ki finans gruplarının artık pek hoşuna gi-den fülü durumlar yaratma, derinleşen buhranın po-litize ettiği kitlelerin değişik tandans ve nitelikteki par-lemento temsilcilerini erkorte etme zaruryeti ise, hükümetmek için güçleriyle orantılı olabilecek bir başka yolun şimdilik bulunamamasıdır.

ileri

Su sıralarda ülkemiz, 12 Mart döneminin özlemini çe-ken malî oligarşinin en gerici kesiminin halkımız üzerinde oy nadığı oyunlara sahne olmak-tadır. Gerçi içinde bulunduğu-muz dönemle 12 Mart dönemi arasında bir Çin seddi yoktur. Ancak, burjuva demokrasisi-nin karikatürünü bile kendisi-ne engel olarak gören, ve hal-kın gelişen mücadelesinden uy-kuları kaçan sömürücü sınıf-lar, her bunalım döneminde ol-duğu gibi bu kez de ustaları Hitler ve Mussolini'nin öğre-tisine uygun olarak bulanık suda balık avlamaya çıkışlar-dır.

Bu saldırıların hepsini anlat-makta yarar görmüyoruz, an-cak faşist provokasyonlara ti-pik bir örnek teşkil etmesi a-çısından İstanbul Üniversitesi olaylarına kısaca bir göz ata-lım:

Başbuğ bozuntusu Türkiye'nin İstanbul'a gelmesiyle (devrim-ci kesimlere karşı sürdürülen saldırılar) bu kez de İstanbul'da yoğunlaşmıştır. Sırtlarını devlet otoritesine dayayan ka-pitalizmin uşağı faşist güruh 22 Kasım cuma günü üniversi-te içinde ve dışında devrimci öğrencilere, ilerici yayımlar sa-tan kitabevlerine ve yurtlara saldırarak devrimcilerin yanı sıra bir çok ilerici-demokrat kişiyi de yaralamışlardır. 25 Kasım Pazartesi günü ise bir süre önce Ankara'da ODTÜ'ye yapılan silahlı saldırının ay-nısı bu defa da İstanbul üni-versitesi merkez binasına kar-şı tekrarlanmıştır. Üniversite-ye sadran silahlı 30-40 kişi-lilik faşist sürüsünü ODTÜ'de ol-duğu gibi bu kezde karşılarda «demokratik üniversite» kavgasında kararlı yüzlerce öğ-renciyi bulunca; üniversitenin dışına kaçarak, polislerin ar-kasında üniversiteyi taş yağ-muruna tutmuşlardır. Bu ara-da üniversite önünde toplanan halkı tahrik etmek için «Ko-münistler Türk bayrağını yak-tilar» gibi teranelerle üniversi-teye saldırmak istemişler fakat halkın ters tepkisi karşı-sında Aksaraya doğru «kaatil Ecevit» «Komünist Erbakan» «Pois Moskova'ya» gibi komik sloganlar atarak yürümüşler

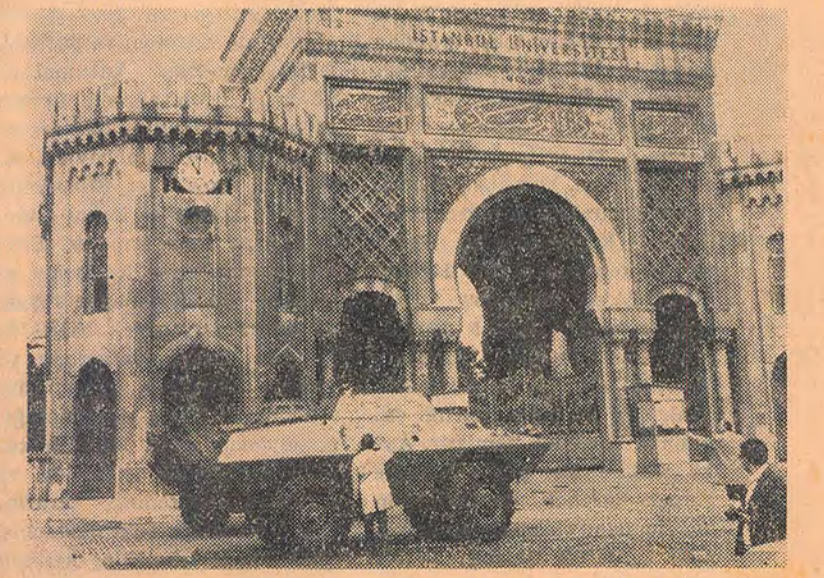
ve Niğde yurdunu basmışlar-dır. Niğde yurdunda da gere-ken cevabı olarak geri çekil-mişlerdir. Bu hadiseler sırasın-da merkez binayı kontroları altına alan yurtsever gençler ise okulu düzenli sıralar halin-de ve «Bağımsız Türkiye» «Kahrolsun faşistler» «Demok-ratik Üniversite» gibi slogan-larla terketmişlerdir.

Yine faşistlerin saldırıları durmamış 28 Kasım perşembe günü de Yıldız Devlet Akade-misine saldırarak Akademik Demokratik istekleri uğruna boykota başlayan öğrencilerin dirençlerini kırmaya çalışmış-lardır. Akademiden kovulan komando bozuntularının inda-dına yine panzerli polis birlik-leri yetmiş, polisler okul için de kalan yurtsever öğrencileri zorla dışarı atmışlar ve genç-leri dışarda polis Komando tu-zağı içinde ezdirmek istemiş-ler, fakat bu komploları bir belediye söforünün öğrencileri arabayla kaçırması sonucu bo-şa çıkmıştır.

Başa da belirttiğimiz gibi bu saldırıların amacı açıktır. Kapitalist dünya çapında yay-gınlaşan sıkı tüm emperyalist sistemi sarsarak, bizim gibi geri bırakılmış ülkeler bu bunalımın ağırlığını olanca şiddetle taşımak zorunda kalmaktadır. Gene böyle bir

durumda egemen sınıflar bur-juva demokratik yollardan (burda sözü geçen burjuva de-mokratik yollar geri bırakıl-mış ülkelere yölgül burju-va demokratik yollar) dev-leti yönetemez duruma düş-müşlerdir. Buna enflasyonla birlikte hayat pahalılığının son kerteye varması sonucu kitlele-rin demokratik mücadelesinin de yeni boyutlara ulaşması eklenince, bu saldırılar anlaşı-lır hale gelir. Mesele, bir ta-kım saldırılar tertipleyip bun-ları egemen çevrelerin basınında sağ-sol çatışması olarak lan-se etmek, orta sınıflarda hu-zursuzluk yaratmak ve sonu-çta iktidara gelmek.

Yalnız bizim söyleyeceğimiz şudur: Tarihin akışını geri çe-vmeye çalışan hakim sınıf-lar ve onların köpekliğini bir çarpınma içindedir. Halkımızın yakın tarihte geçirdiği deney-ler aynı oyunun bir kez daha tezgahlanmasına imkân verme-yek ve faşizm hüsrana uğra-yacaktır.

Dün Ülker fabrikasında işçilere, Ecevit (!) mahallesinde gecekondu sakinlerine karşı barış hareketına (!) girişen Panzerler bugün Üniversite gençliğine karşı kullandı.

Dünya Öğrenci Basın Birliği'nin Çağırısı

BAĞIMSIZLIK HAREKETLERİNİ DESLEKLEYİN

Bu yılın başlarında, İrlanda Öğrenci Birliğinin ve Uluslararası Öğrenci Birliği Sekreterliğinin daveti üzerine «Öğrenci Basının Amaçları, Görevleri ve Haberleşme çalışmaları» konusunu Dublin'de tartışmak için 2. Uluslararası Öğrenci Basını Semineri toplandı. Bu seminare 21 Milli Gençlik örgütü katıldı.

Öğrenci basının haberleşme ve toplumsal açıdan faaliyetinin önemi üzerinde özellikle duruldu. Öğrenci basının, emperyalizme, sömürgecilğe, yeni-sömürgecilğe karşı bağımsızlık, barış, demokrasi, toplumsal kalkınma ve toplumun ihtiyaçlarını karşılayacak daha ileri ve yüksek demokratik eğitim kurumlarından yana halkla öğrencilerin omuz omuza mücadelelerinde etkili bir araç olması görüşünde birleşildi.

Öğrenci basının örgütlenme meseleleri üzerinde tartışılırken, katılanlar öğrenci basının öğrenciler ve onların örgütleri tarafından kontrol edilmesi ve öğrenci basının öğrencilerin toplumsal, siyasal ve eğitimsel mücadelelerini temel alması ve muntazam mali kaynakların sağlanması gerektiği konuları üzerinde önemle durdular.

Tartışmalar, öğrenci basının, okulları ve milli basınla olan ilişkilerini sıklaştırması kararı üzerinde yoğunlaştı; ve daha yüksek seviyedeki eğitimsel ve toplumsal kuruluşlarla, daha da özel olarak bilhassa topluma, eğitimini yeniden düzenlenmesi ve demokratikleştirilmesi ve yeterli eğitimsel ihtiyaçların elde edilmesi, öğrencilerin ve işçi sınıfının ortak çıkarlarını ve meselelerini çözmek için verilen mücadelede ilişkilerin daha da kuvvetlendirilmesi üzerinde önemli kararlar alındı.

Katılanlar, öğrenci basının ve haber alma faaliyetlerinin başarısının, toplumsal ve siyasal eğitimin öğrencilerin ilerici bilincinin, öğrenci haklarının savunulmasının, ilerici bir yönetimin öngörülmesinin ve mücadelenin öğrenciler tarafından yürütülmesinin sonucu olduğunu kavradılar.

BAĞIMSIZLIĞI DESTEKLEYİN :

Öğrenci basının bu örgütleyici, yönlendirici ve harekete geçirici görevinin hiç bir zaman basın tröstleri tarafından kontrol edilmemesi gerektiği, kâr getirmeyen bir esas üzerine kurulması ve bazı kapitalist ve faşist ülkelerde olduğu gibi, öğrenci haklarının korunması ve meselelerinin halkın meseleleri ile özdeşleşmesinin sonucu, tehdit altında bulunulmaması gereği üzerinde durdular.

Katılanlar, hakim sınıfların, diğer pek çok ülkede de olduğu gibi, mesela Avustralyadaki öğrenci basını baskı altında tutmak için çıkarıldıkları menşur ve müfteri baskı kanunlarını şiddetle kınadılar. Katılanlar sosyalist ülkelerdeki gençliğin ve öğrenci basının, öğrenci gençliği halk ile beraber yeni bir toplumun kurulması için nasıl bir işbirliğine çağırıldıklarına önemle işaret ettiler.

Katılanlar, öğrenci basının şu andaki en acil görevinin öğrencileri, uluslararası dayanışmanın sağlanması için harekete geçirmek, özellikle Paris Antlaşmasının harfiyen uygulanması için Vietnam halkının kahramanca mücadelesini desteklemek, Nguyen Van Troy hastahane ve okul inşaatı projesinin ilerlemesini istemek ve Arap halklarının haklı mücadelesini desteklemek olduğunu kararlaştırdı.

Ayrıca dünyadaki bağımsızlık hareketlerinin özellikle Mozambik, Gine Bisseau Cumhuriyeti, Angola, Zambia, Zimbabve ve Güney Afrikadaki hareketlerin - desteklenmesi ve güçlü bir kampanya ile bu haklı mücadelenin tanıtılması istendi.

DUNYADA ÖĞRENCİ HABERLERİ :

Toplantıya katılanlar, faşizmle mücadele eden İspanyol, Portekiz ve Yunan halkları ve öğrencileri ile dayanışmayı devam ettirmenin gereği üzerinde durdular. Delegeler Şilideki demokrat ve yurtseverleri, sosyalistleri tek vücut halinde desteklediklerini bildirdiler. Ayrıca öğrenci basının görevini hızlı bir şekilde yerine getirebilmesi için tecrübe ve bilgi alışverişine esasına dayanan hem karşılıklı hem de çok yanlı ilişkiler geliştirme konusunda karara vardılar.

Katılanlar, öğrenci basının, karşılıklı anlayış havasının, dostluğun, uluslararası işbirliğinin ve güvenliğin barış atmosferinin kurulmasında ve geliştirilmesindeki hayati sorumluluklarının üzerinde önemle durdular.

SECHABA
MAYIS/1974

GÜNEY KORE HALKININ DEMOKRASİ MÜCADELESİ

«Dehşet verici bir hapishane», bu Güney Kore halkının kendi ülkeleri için kullandıkları bir deyim. Tüm Güney Kore halkı bugün gerçekten bir haydut sürüsü olarak muamele görüyor. Güney Kore demir parmaklıkları olmayan bir büyük hapishane adeta. Ülke gerici güçler tarafından arı peteği gibi örülmüş durumda. 15000 esas üyeli CIA-K (Kore merkezi haberalma örgütü) ayrıca 370000 siyasi ajana sahip, 50 000 kişilik polis gücünü ve 320 000 polis habercisini, 20 000 kişilik kontr gerilla birliklerini 700 000 kişilik kukla orduyu ve 2 500 000 üyeli «Vatan savunma güçleri» de hesaba katılınca ülkede çocuklar, yaşlılar ve hastalar dahil tüm nüfusun her 25,2 kişisine bir ajan isabet etmekte. «Onlar» diye halkın adlandırdığı ajanlar her yere dağılmış durumda sokaklar, köyler, işyerleri, okullar, parklar, tiyatrolar, hoteller, restoranlar, gayhaneler, v.b. «onlarla» dolu. Halkı gözetiyorlar, konuşmalarını gizlice dinliyorlar ve halka gözelelik yapıyorlar (halkın gölgesini oluşturuyorlar)

Bu oran, toplumun bazı kategorileri için Amerikan emperyalizminin kuklası faşist Park Ching Hee Kligi'nin halktan ne denli korktuğunu daha açık gösteriyor. Her 15 işçi her 8 öğrenci ve her 5 açık deniz balıkçısı için bir haberci var.

«İfade özgürlüğü», «insan haklarına saygı» yada demokrasiler için her hangi bir kavramı Güney Kore için kullanamaz. Bilmece maskaraların bile harcı değil.

Demokrasi Kore'de hiçbir zaman varolmadı.

Bir Japon gazetesi şöyle yorum yapıyor. «Ortaçağ Karanlığına bile aratır biçimde baskı ve terör cehennemi işte bugünkü Güney Kore». Bir Britanya gazetesi ise «Demokrasi Kore'de hiç bir zaman varolmadı.»

Güney Kore'nin her yerine dağılan ve kendi kendilerine iş edinip karşı oldukları kim-

selere «sızma» ve «isyân» sözcüklerin bol bol kullanarak ceza dağıtan baskı güçleri karşısında herkes yaşama kaygısı içinde, yine de daha yüksek ücret talep eden işçilerin ve özgürlük isteyen öğrencilerin gösterilerinin ardı kesilmiyor.

Hür dünya'nın (!) savasarak Kore'ye getirdiği özgürlükçü demokrasi (!) tahtına kurulan kukla Sygman Ree'den iktidarı devralan Park Chung Hee Kligi sosyal demokrat bile sayılamayacak muhalefet lideri Kim Dae Jung'u güpegündüz iltica ettig Tokyo'dan arabaya atıp kaçırması. Bu skandal sonucu Güney Kore tüm komşuları ile ilişkilerini kesip işine kapanmıştır. Vietnam'da ABD emrine verdiği asker oranı nüfusuna oranla ABD'den fazla olan GK, gangster Kanunları ile yönetiliyor.

Güney Kore toplumunun demokratlaşması-halkın ve öğrencilerin acil isteği.

Park Chung Hee Kligi'nin zaptedemediği öğrenciler, demokrasi ve özgürlük alemini şimdi bütün topluma yaydılar. Siyasal davalar da-ğaçları ve cinayetler hızla gelişirken mücadele de hızla gelişiyor.

Park Chung Hee Kligi 10 milyondan fazla suçsuz insanı geçen sene tevkif etti. Yalnız 2 500 000 nüfuslu North Cholla ilinde geçen sene tevkif edilenler 1 120 000. Bu rakamlar tüm GK halkının nasıl Park Chung Hee Kligi bir hedef haline geldiğini belgeliyor. Seul Bölgesinde bir ağır ceza haki mi ayda 24 000 dava sonuçlanıyor. Bu mahkemelerde orta lama bir dava 30 saniye sürüyor.

Hapishaneler ve infaz bölgeleri bütün ülkeye yayılmış durumda.

Otuzdan fazla muazzam hapishane, 2500 polis merkez hücreli yanında yurtseverlerin vahşice öldürüldükleri yerler var. Bu infaz bölgelerinde kaybolanların büyük bir kısmının henüz gizli işkence hücrelerinde

de olduğu ailelerine bile söylenmiyor.

Geçtiğimiz sonbaharda CIA gangsterleri Seul üniversitesi profesörlerinden Choe Jong Gil ve üç öğrenciyi, Yonse üniversitesinden bir öğrenciyi işkence odalarında öldürdüler. 20. yüzyılın en gelişmiş işkence aletleriyle yapılan bu soruşturmaların sakat çıkan Rihwa, Kız Üniversitesi öğrencisi bir kız Kasım başında öldü.

«17 Kasım»

Öğrenci Günü kutlandı

Bu ay uluslararası öğrenci hareketi, 17 Kasım'ın 35. yıl dönümünü kutladı. 17 Kasım 1939 olayları, tarih sayfalarına, o dönemin anti-faşist mücadelesi saflarında yer alan ve pek çok şehit veren öğrencilerin başlıca gün olarak geçmiştir.

Mart 1939'da Hitler faşizminin kanla işgal ettiği Çekoslovakya'da büyük protesto gösterilerinin üzerine; SS, Gestapo ajanları vahşice saldırdı. Ekim 28'de öğrenci liderlerinden Tıp Fakültesi öğrencisi Jan Opletal elinde Çek işçi şairi Jiri Wolker'in «Adalet için savaşta gittiler» adlı sözleri yazılı bir pankartla yürürken SS kurşunlarıyla yaralandı, onun 17 Kasım'da ölümü üniversite öğrenci gençliğini yeni gösterilere itmesinde büyük rolü vardı. Bu üniversiteyi basarak faşist terör estirdi. Bunun üzerine gençlerin çoğu öğrenimini keserek direnme hareketine katıldı.

1941'de Britanya Ulusal Öğrenci Birliği ile Uluslararası Öğrenci Konseyi 17 Kasımı Uluslararası öğrenci günü ilan ettiler.

CiA Başkanı dünya halklarını tehdit etti

Amerika merkezi haber alma örgütü (CIA) başkanı tüm dünya halklarını açıkça tehdit etti. ABD'nin dünya halkları için bir zulüm ve sömürü kaynağı olması, bugün hepimiz için bilinen bir gerçektir. Ama CIA başkanının sözleri ABD'nin cüretkârlığını açıkça gösteriyor. CIA başkanının «ABD'nin ve müttefiklerinin (Emperyalizmin ve sömürdüğü ülkelerdeki hakim sınıfların) çıkarları gerektiğinde CIA, dün yanın her yerine müdahale eder.» şeklindeki sözleri ABD'nin son zamanlardaki Şilide, Yunanistan'da, Kıbrıs'ta, giriş-

tiği kanlı darbelerin yapanlar tarafından doğrulanması oldu. Bugün bu örgütün sosyalizm ve kurtuluş mücadelesi veren halklara yapılan işkence ve modern yıldırma metotları konusunda özel uzman yetiştirme, işkence aleti ve uzman ihrac etmekte olduğu devrimci mücadele veren halklara bilinmektedir. Emperyalizmin beyni ve vurucu gücü olan CIA ve pentagon (ABD askeri genel kurmayı) un pasifikasyon metotlarında oldukça ustalaştı.

linçli şekilde verilmesi gerektiği anlaşılmaktadır.

Bütün modern araçlarla donatılması sayesinde, yerli halkın sınıfları her yönden takviye eden CIA, gelişen ekonomik, sosyal ve politik kriz karşısında daha da azgınlaşmakta, taktik alanda nekadardaki yenilme güççüsenin, kendi mezarını kendisi, her gün biraz daha kazmaktadır.

Halkların gelişen devrimci mücadelesi sonucu emperyalizmin ve onun kanlı elleri CIA'nın tarihin çöplüğüne atılacağı gün yaklaşmaktadır.

Filistin Hükümetine doğru

İşgal altındaki Filistin şehirlerinde büyük kitle gösterileri yapıldı. İsrailin işgalı altında bulunan Kudüs'te 5000 Filistinli, Arap ve yahudi gösterilere katıldı. Gösteri sırasında konuşmacılar «bağımsız demokratik bir Filistin'de barış için de bir arada yaşanabileceğini» belirttiler. Gösteri sırasında ateş açan İsrail askerleri 10 öğrencinin ölümüne sebep oldu. Yüzlerce kişi yaralandı, 60 tan fazla genç işe tutuldu.

İşgal altındaki Filistin şehirlerinde büyük kitle gösterileri yapıldı. İsrailin işgalı altında bulunan Kudüs'te 5000 Filistinli, Arap ve yahudi gösterilere katıldı. Gösteri sırasında konuşmacılar «bağımsız demokratik bir Filistin'de barış için de bir arada yaşanabileceğini» belirttiler. Gösteri sırasında ateş açan İsrail askerleri 10 öğrencinin ölümüne sebep oldu. Yüzlerce kişi yaralandı, 60 tan fazla genç işe tutuldu.

Fakat bugün için Filistin halkının bu haklı mücadelesi henüz sonuçlanmamıştır. Mücadele hedefine Filistin toprak-

larında yaşayan halkların nihai kurtuluşu ile ulaşılacaktır. Filistin halkının zaferi tüm dünya halklarının Emperyalizme ve faşizme karşı yürüttükleri Bağımsızlık, Demokrasi, Sosyalizm mücadelesinin bir parçasıdır. Onların zaferleri Özgürlük, Demokrasi, Barış ve sosyalizm güçlerinin yeni bir zaferi olacaktır.

ABD Başkanı Japonya'da protesto edildi

ABD Başkanı Gerald Ford'un Japonya'ya yapacağı ziyaret dolayısıyla 50.000 den fazla genç Japon ve ABD emperyalizmini protesto etti.

Bilindiği gibi ABD başkanı Ford uzak doğu ülkelerini kapsayan bir geziye çıkmıştı. Bu gezi dolayısıyla Tokyo'ya uğrayan Ford Japon gençlerinin büyük bir gösterisi ile karşılaştı. Gösteri sırasında polisler

gençler arasında kanlı çatışmalar oldu ve yüzlerce genç yaralandı.

Yine Ford'un ziyareti dolayısıyla 1 günlük grev yapıldı. Japon işçi sendikaları tarafından yürütülen grevin yalnız Ford'un ziyareti protesto amacıyla yapılmadığı, son günlerde Japonya'da artan hayat pahalılığını ve enflasyonu protesto amacıyla taşındığı açıkladı.

Temsilcilik seçimlerinde devrimcilerin başarısı sürüyor

Son günlerde İstanbul ve Teknik Üniversite'nin bazı fakültelerinde yapılan temsilcilik seçimlerini devrimciler ezici çoğunlukla kazandılar. Seçim sonuçları bu devrimci üniversite gençliğini «bir avuç azınlık» olarak göstermek isteyenlere en güzel cevap olmaktadır. (Devrimci gençlik demokratik mücadelesini tüm üniversite gençliği ile sürdürmektedir ve sonuna kadar da sürdürecektir). Seçim sonuçlarıyla üniversitede kimin «bir avuç» olduğu, kimin tüm üniversite gençliğinin demokratik ve akademik mücadelesini sürdürmekte olduğu tüm açıklığı ile ortaya çıkmıştır.

Son günlerde yapılan seçimlerin sonuçları şöyle:

ÇAPA TIP :

M. Ali Kutlu : 776 Oy (devrimci)

Gerici aday : 25 oy

MAKİNA FAK. :

Ziya Apak : 302 (devrimci aday)

Sadi Teziç : 138 (devrimci aday)

Cevdet Aygün : 109 (Faşist aday)

• FEN. FAK. ÖĞRENCİ BİLDİRİSİ

Fen fakültesi öğrencileri 22. 2.1971 günü ilan edilen ve öğrenci aleyhine işleyen lisans yönetmeliğinin 9.10.11.12 nci maddelerinin kaldırılması için

açtıkları imza kampanyası sonunda 750 imza topladılar ve bu haklı davalarını hem kamuoyuna hem de ilgililere duyurmak üzere dilekçelerini 22.11.1974 tarihinde dekanlıklarına sunmaya ve haklarını sonunadek savunmaya karar vermişlerdir. Öğrencilerin tes-

bit ettikleri akademik sorunlar şunlardır:

I — İptal istenen maddeler şunlardır: Mecburi ders ve belgenin kaldırılması (M. 10, 11)

II — Derse devam ve vizenin kaldırılması (m. 9,12)

III — Akademik sorunlar: teklis ve kitap sorunu, çakışan ders programının düzeltilmesi kantin ve okuma salonunun açılması.

Boykot sürüyor
Bir süre önce Akademik demokratik isteklerinin gerçekleşmesi için direniş geçiren Florence Nightingale Yüksek Hemşire Okulu öğrencilerinin boykotu kararlı bir şekilde sürdürüyor.

Okul yönetmeliğinin daha demokratik hale getirilmesini, ders geçme sisteminin konmasını, yurt sorunlarının çözülmesini ve okulların İstanbul Üniversitesi'ne bağlı bir fakülte haline getirilmesini amaçlayan boykot, tüm okul öğrencilerinin dayanışması ve

Akademik mücadele üzerine

V. İ. LENİN

(...) 1905 Yılımın sonbaharında Rusya'da öğrencilere söz verilen kendi kendini yönetim için, şimdiki üniversitelerde boykot hareketleri gelişmektedir. Bu da, runda ilkel akademik uğraşlara herhangi bir katkıda bulunabilir miyiz? diye sorulabilir. Bana gönderilen, bir sosyal demokrat öğrenci grubunun mektubunda şöyle deniliyor:

«Biz öğrenci eylemlerini sadece politik hareketlerle beraber görüyoruz, bu balmıdan Akademik hareketlerin karşısındayız.»

Böyle bir tartışma radikal olarak yanlıştır. Burada öğrenci ve proletaryanın beraberce politik harekete geçmeleri sloganı, çok yanlış militan ajitasyon için anlamlı bir hareket olmaktan çıkıyor ve hareketin değil, şikâh safhalarında mekanik şekilde kullanılan bir forma haline geliyor. Politik hareket için bütün fırsatlardan, durumlardan ve en önemlisi ileri unsurlar ile otokrasinin arasındaki kitle ilişkilerinden yararlanarak ajitasyon yapılmamalıdır.

Akademik hareketlerin, Politik hareketin yolunu, onun derecesini indirmesi veya bölmesi veya onun ilerlemesini bozması gibi hallerde sosyal demokratlar bu hareketlerin karşısında olamazlar.

Bu akademik hareket kendi kendini yönetime as çok alışın yeni kuşağın harekete geçişini belirtmektedir. Ve bu hareket diğer şekillerdeki kitle mücadelesinin olmadıkları bir dönemde başlamaktadır. Bu dönemde kitlelerin büyük bir kısmı hala sessizce, dikkatli ve yavaş yavaş üç yıllık devrim deneyimini hazmetmeye çalışmaktadır.

Sosyal Demokratlar bütün güçleri ile bu hareketi desteklemeli ve genişletmek için çalışmalıdır. Genel devrimci hareketin öteki ilkel şekillerindeki desteklerimiz gibi, bu akademik harekete sosyal demokratların desteği; bu sorun yüzünden ayaklanmayı ve politik gelişmeleri konusunda şimdi ilk defa tecrübe sahibi olan bu geniş kesim üzerinde ideolojik ve örgütsel etkinliği kapsamalıdır.

Son iki yıldır üniversiteye giren öğrenim gençliği politikadan uzaklaşmıştır. Bizim görevimiz protesto eden akademik kitleye gelişkinin objektif anlamını açıklamak ve bunun politik olduğunu belirterek, sosyal demokratlar tarafından yürütülen ajitasyonun yoğunlaşmasını sağlamaktır. Bu hareketler öyle bir şekilde idare edilmelidir ki, üç yıllık devrim tarihinden yararlı devrimci sonuçlar çıkarılabilsin, ve bizim eski ama bugün için de geçerli olan, «otokrasinin atılması ve kurucu meclisin oluşturulması» sloganlarımız yeni den tartışma konusu yapılsın ve yeni Demokratlar kuşağı için politik yoğunlaşmanın bir odak noktası olsun. Şunu hiç bir zaman alıdan çıkarmamak gerekir: Politik ajitasyon için yapılan çalışma hiç bir zaman ziyandan olmaz... Ne kadar zayıf ve ilkel olursa olsun, bu eylemlerden işçi sınıfının partisi yararlanmalıdır. Ve yararlanacaktır. Devrimden önce yıllarca çalışma ve devrimci sloganlarımızın önce eğitim çevresinde, sonra işçi kitleleri arasında, daha sonra iş sokaklarında ve en son olarak da barikatlar üzerinden etrafa yayma görevini yapabilmistik. Şimdi ise güçlü bir proletar örgüt kurma ve onun devrimci şiarları için kitleler arasında politik ajitasyon yapma görevini yerine getirmeliyiz... Akademik gelişmelerin küçük bir başlangıcı aşında büyük bir başlangıçtır, çünkü ondan sonra bugün değilse yarın, yarın değilse ertesi gün - bunun güçlü devamları gelecektir.

(On Youth) adlı eserden alınmıştır.

kararlılığı ile başarılı bir şekilde sürmektedir.

Okul yöneticilerinin birçok zorluk çıkarmasına rağmen boykote devam eden öğrenciler; «bu baskılar bizi haklı mücadelede saptıramaz, mücadelemiz halkımızın demokratik mücadelesinin bir parçasıdır ve tüm sorunlarımızın çözümlemesine kadar devam edecektir.» demişlerdir.

• KAYSERİ'DE BASKILAR SÜRÜYOR

KAYSERİ DEMOKRATİK GENÇLİK DERNEĞİ yönetici

ve üyelerine karşı son günlerde yoğun baskılar uygulanmaktadır.

Kayseri'de demokratik mücadelelerini sürdürmekte olan gençlere karşı uygulanan faşist baskılardan en sonumut belirtisi: arkadaşlarımızın geceleri (hiç bir sebep yokken) karakollara alınıp sürekli tehdit edilmeleridir. Yine K.D. Gençlik Derneğinin yayınladığı bildirilerin engellenmesi için bir sürü bürokratik engel çıkartılmaktadır.

Baskı Tarihi: 4/ Aralık/1974

Toplumumuzun bütün sınıf ve tabakaları arasında olduğu gibi, gençlik içinde de pek çok siyasi akım ve kümeleme vardır. Bununla beraber bu siyasi akım ve kümelemeleri; kendi içlerinde farklı eğilimler taşıdıkları gerçeğini dikkate alarak, üç ana mihrakta toplamak mümkün değildir.

— Ülkesinin ve kendisinin kurtuluşunu nihai olarak *sosyalizmde* gören gençlik mihrağı.

— Mevcut toplumsal yapıdan, haldeki durumuyla memnun olmayan, ve fakat kurtuluşu gene de bu toplumsal yapı içinde mütalâa eden sosyal demokrat-reformist gençlik mihrağı.

— Toplumumuza yarım yüzyıldır hakim olan; kendi içinde gruplaşmaları gösteren, farklı sınıf kompozisyonuna ve dolayısıyla farklı tahakküm eğilimlerine sahip olan tekelci burjuvazi tarafından örgütlenmiş, yer yer nasyonal sosyalist (faşist); yer yer tekelci burjuvazinin fazla ideolojik etkinliğinde kalan, ama gene de belirli bir kristalizasyon gösteremeyen, genel olarak emekçi halkımızın ve ülkemizin kurtuluşuna yabancı kalmış, siyasi pratiği fazlaca aktif olmayan gençlik mihrağı.

Hemen belirtelim ki: genel olarak gençliğin yapısı gereği -toplumun çeşitli gruplarıyla derinlemesine ve hatta sahtî bile olsa menfaat bağlarıyla bağlı olmaması veya bu bağların çok kısmî ve zayıf olması, özel olarak da kapitalist-empyralist sistemin tarihi misyonunu tamamlaması bir kenara artık kokusma ve çöküş sürecine girmiş olması nedeniyle halkın ve konumuz olan gençliğin hayatî ve güncel problemlerine çözümler getirememesi sonucu, geniş gençlik yığınları mevcut toplumsal yapıdan umudunu kesmiş, düzen aleyhtarı bir sürecin içine girmiş ve zımın başında belirteğimiz iki ana mihrakın etrafında kümelenebilmiştir.

Dar, kitlevi bir özellik göstermeyen, bunun yanı sıra ileri derecede örgütlenmiş olan üçüncü mihraktaki gençlik kümesinin nasyonal sosyalist unsurların temel siyasetleri; ilk iki mihrakta yoğunlaşan düzen aleyhtarı gençlik hareketlerini deneyen, dar bir siyasi pratiğe sınırlanarak temeline oturtulmuştur. Elbet, teki ülkemizdeki nasyonal sosyalist hareketin gençlik politikası, sadece düzen aleyhtarı gençlik hareketini dar siyasi sınırlar içine hapsedmek, kısır bir döngü içine sokmakla kendini sınırlı tutmamaktadır. Bu politikamız boyutları; tekelci burjuvazinin faşist girişimlerinin bir parçası olarak ele alınmalıdır. Ancak biz konumuz gereği, bunun gençlikle ilgili yanını ele aldık.

Kaba hatlarıyla gençlik içindeki siyasi kümelenmeleri özetledik. Bu siyasi kümelenebilir, gençliğin daha çok düzen aleyhtarı bir süreç içine girmesine sebep olan ana etken, kapitalist-empyralist sistem içinde bulunan ülkemizin, sistemin sürekli bunalımlarından artık çok daha derin bir şekilde etkilenmesidir.

Gençliğin devrimci birliğinin sağlanması, yarım yüzyıllık toplum hayatımız ve sosyalist hareketin özel durumu gözönüne alındığında zoru bir problem olarak karşımıza çıkmaktadır. Meselenin zorlu bir problem olmasının nedeni, son tahlilde, Türkiye'deki sosyalist hareketin subjektif durumuyla ilgilidir. Çünkü yarım yüzyıllık Türkiye sosyalist hareketinin genel zaafı, ları gençliğe de yansımış, sosyalist harekette görülen ve genel olarak sağ bir karakter taşıyan eğilim, gençlik içerisinde sosyalist gençlik hareketi 1960'lara kadar gelişen dönem içerisinde hem nitelik ve hem de nicelik bakımından gerekli ve yeterli gelişmeleri gösterememiştir. Sosyalist hareketin gösterdiği genel zaafın yanı sıra, yarım yüzyıldan beri kapitalist - em-

peryalist sistem içinde yerini tespit eden burjuvazi, daha ilkokullardan itibaren, adeta sak-sıda çiçek yetiştirir gibi, ülkemizin genç insanlarını burjuva felsefesinin ve düşüncesinin özel genel bütün biçimleriyle sulamış, donatmaya çalışmıştır. Hatta, burjuvazi, gençliği kendi felsefi etkinliği içinde boğmak isterken, çoğu kez burjuvazi, gençliği kendi felsefi etkinliği içinde boğmak isterken, çoğu kez burjuva felsefesinin en ekstrem (uç), en faşist biçimlerini ele almaktan çekinmemiştir. Tek parti döneminin güneş-dil teorileri, köy enstitülerinin kuruluş *gereğesinde* ifadesini bulan «kırlarda rejimin kılıcı, rejimin bekçisi olacak aydın köylü çocukları» tasarıları; kapitalist-empyralist sistem içinde yerini alan burjuvazinin, tekelci kapitalizm çağının en güvencili ve en gerici felsefesi olan faşist felsefenin gençliğe aktarılması çabalarının somut birer örneğidir. Çağdaş düşünce, uyar düşünce altında en derinleneler ve enlerince insanlarımız evrensel temsilciliğini Neichse'nin yaptığı faşist felsefi düşünce tarzı, tekelci burjuvazi tarafından genç katalara sokulmak istenmiş, meselenin iç yüzünü örtbas etmek içinde, esasen bu felsefe ile yakınlık gösteren millî isimler birer gizleyici maske olarak kullanılmıştır. Çağdaş düşünce, uyar düşünce adı altında genç insanlarımızın verili bu felsefeye tepkili de, gene farklı sınıf kompozisyonuna sahip ve daha çok tekelci - bezirgân ve toprak temelli üzerinde yükselen tekelci grupları göstermiş, ve fakat Neichse felsefesine ve bu feseфинin millî isimlerle gizlenmiş biçimine alternatif olarak getirdikleri felsefe, kendi sınıf kompozisyonları ve yapıları gereği, daha çok metafizik - mürteci bir fesefine olmuştur. Burjuvazi gençlik konusunda bunu yapmıştır ama; ne yazık ki sosyalist hareket, *sonucu olarak*, burjuvazinin gençlik konusundaki tutumunu teşhir edememiştir. Bütün kitleler katında verilebilecek felsefi - ideolojik mücadele, yi verememiş ve bunun sonucu olarak da, 1960'lara kadar gelişen dönem içerisinde gençlik için de gerekli ve yeterli olabilecek nitelik nicelik bakımını sağlamamıştır.

İşe bunun sonucudur ki, bugün düzen aleyhtarı olarak ortaya çıkan ve daha çok kapitalist - empyralist - sistemin sürekli buhranlarının maddî dürtüleri ile oluşan ve kendi için de, sosyalist ve sosyal demokrat - reformist mihraklar taşıyan gençlik kitlesi; tutarlı bir aksiyon için kendisine gerekli olan sıhhatli felsefi - ideolojik yapıyı, henüz kitlevi olarak kazanabilmiş değildir. Bu alanda yoğun ve yaygın olarak kazanılabildiği seyler varsa, 1960-70 döneminde düzenli ve sistemli olmasa bile, marksist klasiklerden yapılan çevirilerle temas gelmesi sonucu kazanılmıştır. Esasen 1960-70 döneminin gerek devrimci gençlik hareketi açısından, gerekse Türkiye sosyalist hareketi açısından özel bir önemi ve değeri vardır. Sosyalizmin teori ve siyasi pratik bakımından en geniş kitlelere uzanabildiği, ve hatta 1965-71 dönemi gençlik hareketlerinde, sosyalist gençliğin bütün bu hareketlere önderlik ettiği; hemen hemen bütün halk sınıf ve tabakaları arasında *sosyalist niyetlerle* karakterize çalışmaların yapıldığı bir dönem olması bakımından 1960-71 döneminin özel bir yeri vardır. Esasen, bu dönem yoğun (ama kaba ve sahtî) teorik tartışma ve pratiği ile apayrı bir yazı konusudur. Buna rağmen bu dönemin sonuçlarıyla ilişkili olarak şunu söyleyebiliriz; ki, bu dönemde de sosyalist teori sağ yorumlarla ele alınmış, bu dönemin pratiği de buna göre şekillenmiştir. Ancak, bu dönemin gençlik hareketi, ülkede derinleşen buhran, kapitalizmin kitleleri artan sömürsü ve bunların dürttü sonuçları atak, heyecanlı ve fedakâr diyebileceğimiz bir nitelik göstermiştir. Bu özelliklerin ise sağlıklı bir sosyalist

hareket için yeterli olmadığını bugün çoğumuz biliyoruz.

1960-70 dönemini takiben gelen 71-73 döneminin ele alınması, konumuz gençlik olduğuna göre, bu sütunlar olmamak lâzım gelir. Bu dönemin, bu sütunlarda ele alınması mümkün kılınan bir başka etken, dönemin zengin ve karmaşık sosyal pratiği, bu sosyal pratiğin toplumun bütün sosyal sınıf ve tabakaları içinde derinleşmesi, bütün sosyal sınıf ve tabakalar arasında zengin ve karmaşık bir ilişki-çelişkiler yumağı oluşturmasıdır. Doğal ki böylesine bir ilişki-çelişkiler yumağı elimizdeki bir kaç sütünla sığdırılmaz. Esas itibarıyla de bu döneminin siyasi boyutları, gerek sosyalist hareket açısından, gerekse hakim sınıflar açısından gençlik hareketinin siyasal boyutlarını aşmış; küçük çapta da olsa bir sosyal çarpışma dönemi boyutlarını kazanmıştır. Bu açıdan da bakıldığında bu dönem konumuzun sınırlarını aşmaktadır.

DÜZEN ALEYHTARI GENÇLİĞİN SOSYAL DEMOKRAT — REFORMİST MIHRAĞI İSTİKRARLI BİR İDEOLOJİK YAPI GÖSTERMİYOR.

Gençliğin bu kesimi sosyalist gençlik kesimine nazaran bilinç ve örgütlenme bakımından

daha da talihlidir. Sosyalist gençliğin elinde yakın tarihimizin zengin pratiği var. Gençliğin bu kesimi ise genellikle CHP gerçeği için de kümelenebilir, CHP'nin 50 yıllık tarihini (tek parti dönemine tekrar dikkati çekerek) ideolojik ve örgütsel baskıları altında ciddi bir kişilik kazanamamıştır. Bu kesim, burjuvazinin yoğun ideolojik etkinliğini ve ideolojinin hemen bütün nüanslarını kendi içinde taşımaktadır. Ülkemizde son yıllarda gittikçe derinleşen buhranın dürtüleridir ki bu kesimi kaba bir düzen aleyhtarlığı zeminine getirmiştir. Ne var ki, tekelci burjuvazi, gençliğin bu kesiminde oluşan düzen aleyhtarlığı potansiyeli olabildiği kadarıyla düzenin sınırları içinde tutmaya çalışmaktadır.

Bugün sosyal demokrat - demokratik sol gibi isimlerle nitelendirilen, Fakat niteliği gerçekten muğlak olan gençlik mihrağı, güntümüze de önemli sarsıntılar geçirmektedir. Yazının akışından da anlaşılacağı üzere, bu sarsıntılar düşünsel planda olmaktadır.

Bu sarsıntıların ve bu mihrakın niteliğini de taylandırabilecek için, bu mihrakın etrafında kümelenebilir CHP'nin tarihini ele almak zarurî olmaktadır. Ülkemizin 'Tek Parti', 'Tek Adam', 'İkinci Adam' süreçleri döneminde olsun, çok partilî Parlamenter Demokrasi döneminde olsun,

1960'lara kadar gelişen süreç içinde, CHP ve onunun felsefesi gençlik içinde egemen olmuştur. Bu felsefe, kaba hatlarıyla «bireysel iradecilik» «küçükçülük» ve hatta tarihin akışını «rırların üstünlüğü» esasına dayatan bir mahiyet taşımıştır. Başta da belirttiğimiz gibi bu felsefenin esin kaynağı Hegel ve Neichse olmuştur. Yakın tarihimizde yaşadığımız burjuva diktatöryal girişimlerini siyasi şahsiyetlerinin (Erimler, Me-lenler, Fevziogullar, Sadı İrmak, Sadı Koğuşlar, elit militler v.s. v.s.) hep CHP kökenli oluşu bir tesadüf değildir; ve bütün bu siyasi şahsiyetlerin besiyeri omuştur. Ne var ki bu felsefenin en ileri derecede siyasi ifadesini kazandıran İtalyan ve Alman nasyonal sosyalist hareketlerinin 1939-45 büyük tarihsel altüstlük olayında, dünya sosyalist proletaryası ve emekçi halklarının samarıyla kesin bir yenilgiye uğraması sonucunda; bu felsefe ve bu siyasi akım, Dünya ölçüsünde gerilemiş, nitelik olarak varlığını sürdürmekte beraber kendi adını kullanamaz hale gelmiştir. Evrensel plandaki bu tarihsel olay sonucudur ki bizzat CHP içinde bu felsefeye karşı tereddütler belirmekte beraber, o dönemde, sosyalist hareketin bu felsefeye karşı uyul planda gerekli felsefi-ideolojik mücadele, yi verememesi nedeniyle bu tereddütler hiç değilse CHP gençliği arasında tutarlı bir demok-

Faşizme karşı mücadele somut olmalıdır

Faşizmin hiç bir genel tanımı bile-
değişik aşamalarda bütün ülkelerdeki gelişiminin ve faşist diktatörlüklerin çeşitli biçimlerinin özel niteliklerinin incelenmesi gerektir ortadan kaldırmaz. Her ülkenin kendi ulusal özelliklerini, faşizmin özel ulusal niteliklerini incelemek, irdelemek ve ortaya koymak ve buna göre faşizme karşı etkili mücadele yöntem ve biçimlerini bulmak zorunludur.

Lenin bizi, «kalıplaşmış yöntemler, mekanik genelleştirmeler, taktik kuralların, mücadele mücadele kurallarının «aynı tutulmasına» karşı kesin olarak uyarı yapmıştır. Bu uyarı özellikle, büyük sermayenin çıkarları için kitlelerin ulusal duygular ve davranışlarını ve anti-kapitalist eğilimlerini sömüren bir düşmana karşı mücadele meselesi ile ilgilidir. BOYLE BİR DÜŞMAN HER AÇIDAN MÜKEMMEL OLARAK TANINMALIDIR. Hiç gecikmeden onunun çeşitli manevralarına karşıpartilerin etkisi altında bulunulduğu Almanya'nın tersine Fransa'da bilhassa güneyde köylü kitleleri cumhuriyetin lehinde ve anti-faşist idler.

Fakat, Fransa ve Almanya'daki faşist hareketlerin gelişiminin mevcut farklarına, Fransa'da faşizmin saldırısını önleyen faktörlerin rağmen orada faşist tehlikesine devamlı artışına dikkat etmek veya bir faşist DARBE ihtimalini küçümsemek uzağı görmemek demektir. Bundan başka, Fransadaki bazı faktörler faşizmin

bilecek gurupların faşizm kampına itilmesi sonucunu doğuracaktır.

Fransa ve Almanyada faşizmin gelişimini örnek olarak alalım. Bazı arkadaşlar faşizmin Fransa, Almanyada olduğu kadar kolay olarak gelişmeyeceğini inanmaktadır. Bu görüşte doğru ve yanlış olan noktalar nelerdir? 18. ve 19. yüzyıllarda birkaç devrim geçirilmiş olan Fransa olduğu gibi, Almanya'da köklü demokratik gelenekler olmadığı doğrudur.

Fransa'nın, harbi kazandıktan sonra «Versailles» sistemini diğer ülkelere empoze ettiği ve Almanya'da olduğu gibi halkın incitilmediği (bu faktör Almanya'da çok önemlidir) doğrudur. Faşizmin iktidara gelmesinden önce bile köylünün büyük bir kesiminin tutucu partilerin etkisi altında bulunulduğu Almanya'nın tersine Fransa'da bilhassa güneyde köylü kitleleri cumhuriyetin lehinde ve anti-faşist idler.

Fakat, Fransa ve Almanya'daki faşist hareketlerin gelişiminin mevcut farklarına, Fransa'da faşizmin saldırısını önleyen faktörlerin rağmen orada faşist tehlikesine devamlı artışına dikkat etmek veya bir faşist DARBE ihtimalini küçümsemek uzağı görmemek demektir. Bundan başka, Fransadaki bazı faktörler faşizmin

gelişmesinin lehindedir. Fransa'da diğer kapitalist ülkelerden daha sonra başlayan iktisadî buhran daha derin ve kesin olarak devam ettiğini ve bunun büyük ölçüde, faşist demogojyeyi teşvik etmediğini unutmamalıyız. Fransız faşizmi orduya ve memurlar arasında, Ulusal sosyalistlerin Reichswehr'de (1) iktidara gelmeden önce sahip olmadıkları güçlü araçları sahiptiler. Bundan başka, bütün sosyalist olmayan kampı faşist diye adlandırarak kadar ileri giderek faşizmi genel bir kavram olarak mütalâa etme eğiliminin aramızda mevcut olduğu görüşünde haklıydı. Çünkü sonuçta faşizme karşı mücadele, güçlenmesi zayıflamıştır.

Şimdi bile faşizm sorununa yaklaşmada, klişe kalıtlarına rastlamaktayız. Örneğin, bazı arkadaşlar, Roosevelt'in (2) «NEW DEAL» programının İngiltere «Ulusal Hükümetinden» daha açık ve daha kesin bir biçimde burjuvazinin faşizme doğru gelişimini temsil ettiği iddia etmektedir. Böyle bir iddia faşizm sorununa kliseleşmiş bir yaklaşımın işareti değil midir? Roosevelt'e karşı çıkan Amerikan mülki sermaye çevrelerinin, ABD'deki faşist hareketi teşvik eden ve örgütleyen en büyük güç olduğunu bir kimsenin görmemesi için adı semalara bağlanması gerekir. «Amerikan vatandaşımızın demokratik haklarını savunma» bu çevrelerin iki yüzlü taşkınlıklarının arkasında Birleşik devletlerde gerçek faşizmin geliştiğini (Devamsı 7. sayfa)

tin silahlı güçlerine dayanarak iktidara gelen faşizm aynı zamanda devlet organlarını da kullanmaktadır. Bulgaristan, Yugoslavya rak temelini genişletmeye çalıştı ve Finlandiya gibi ülkeler bunun açık örneğidir.

Düti, çeşitli ülkelerdeki faşist hareketin özel niteliklerini dikkate almadan burjuvazinin her aksiyoner tedbirini yanlış bir tutumla faşizm olarak kabul edip, bütün sosyalist olmayan kampı faşist diye adlandırarak kadar ileri giderek faşizmi genel bir kavram olarak mütalâa etme eğiliminin aramızda mevcut olduğu görüşünde haklıydı. Çünkü sonuçta faşizme karşı mücadele, güçlenmesi zayıflamıştır.

Şimdi bile faşizm sorununa yaklaşmada, klişe kalıtlarına rastlamaktayız. Örneğin, bazı arkadaşlar, Roosevelt'in (2) «NEW DEAL» programının İngiltere «Ulusal Hükümetinden» daha açık ve daha kesin bir biçimde burjuvazinin faşizme doğru gelişimini temsil ettiği iddia etmektedir. Böyle bir iddia faşizm sorununa kliseleşmiş bir yaklaşımın işareti değil midir? Roosevelt'e karşı çıkan Amerikan mülki sermaye çevrelerinin, ABD'deki faşist hareketi teşvik eden ve örgütleyen en büyük güç olduğunu bir kimsenin görmemesi için adı semalara bağlanması gerekir. «Amerikan vatandaşımızın demokratik haklarını savunma» bu çevrelerin iki yüzlü taşkınlıklarının arkasında Birleşik devletlerde gerçek faşizmin geliştiğini (Devamsı 7. sayfa)

ratizme ulaşamamıştır.

1940'lardan beri kapitalist - empyralist - emekçi sarsıntı, buhran ve savaşların yarattığı ekonomik krizin ülkemize yansımaları, halkın artan memnuniyetsizliği tefeci bezirgan, toprak temelli üzerinde yükselen DP muhalefetine uygun bir zemin hazırlamış, ve nihayet bu tekel grubu 1950'de iktidarı ele geçirmiştir. DP iktidarı döneminde gençlik bu seferde metafizik-irticali karekterli bir felsefe ile donatılmaya çalışılmış ve bu sefer; gerek toplum katında, gerekse gençlik katında sosyal-siyasi mücadeleler mütereddit, ürkek Hegelci felsefe ile (Bu dönemde bu felsefe esasen kendisi ile yakınlık arzeden ulusal şahsiyetlerin yontulmuş şekliyle kitlelere takdim edilmiştir.) metafizik - irtical felsefelerden kaynaklanmıştır. 1957'den itibaren derinleşen buhran sonucunda DP iktidarı zayıflamış, kitlelerin memnuniyetsizliği artmıştır. Bu durumdan yararlanan CHP ve onun içindeki tekelci grupları, «kadrocuların» felsefi ve siyasi önderliğinde 1960 hükümet darbesini gerçekleştirdiler. Elbetteki 1960'larda DP'ye muhalif unsurlar arasında tekelleşmiş orta derecedeki sermaye gurupları da vardı. Ne var ki, hareketin esas önderliğini toplumu yeniden organize etmek isteyen tekelci burjuvazi yapıyordu. Bu nedenle ki 1960'larda CHP gençliği kuşaklı tekelci burjuvazinin yontulmuş Hegelci felsefesi ve bunun yandaş «Kadro»cuların felsefi siyasi etkinliğinin yanı sıra; tekelleşmemiş orta ve küçük sermaye çevrelerinin felsefi - siyasi (Burjuva materyalist) etkisi altında gelişti. Meseleyi siyasi planda koryaksar 1960'larda CHP gençliği kuşağı; tekelci burjuvazinin darbeci - komlocu tahakküm peşindeki kadrocuların siyasi etkinliği ile, tekelleşmemiş orta ve küçük sermayenin ve bunun yanı sıra topraksız, az topraklı ve orta derecedeki toprak sahipleri ve işletmecilerin bir nevi «ne yerden ne yandan» zihniyetli ütöpek populist karekterli siyasi etkinliği arasında bocalayıp durmuştur.

1970'lere geliştikçe, derinleşen buhran sonucu CHP gençliğindeki siyasi kristalizasyon, daha çok tekelleşmemiş ve küçük sermaye ile az topraklı yoksul köylülüğün siyasi talep ve arzuları noktasında yoğunlaşırken eskinin felsefi kalıtları CHP gençliği içinde yeterince teşhir edilebilmiş değildir. Bundan dolayıdır ki CHP gençliği; halk sektörü, köy-kent gibi CHP programının ütöpek karekterli, ve hatta bir yerde tekelci burjuvazinin rahatlıkla denetimine girebilecek (sermayenin dolayım kanunu gereği) ve sonuç olarak tekelci burjuvazi için geniş bir sosyal taban yaratıp, tekelci burjuvazinin faşist girişimlerinin sosyal tabanını oluşturabilecek meseleler karşısında, CHP gençliği adeta gaskındır. CHP gençliğine ütöpek ve Hegel'çilik arasında daki ilişki ve gelişkiyi anlatmak, bu meseleyi teşhir etmek, sosyalist hareketin felsefi ideolojik mücadelesinin başlıca meselelerinden olmalıdır. Son derece ilginç ve çarpıcı bir örnek olması bakımından Milliyet gazetesinin 29 Ekim 1973 tarihli sayısında Cumhuriyetin 50. yılı ile ilgili olarak yapılan açık oturumda «Kadrocu» siyasetin ideoloğu, Hegelci Felsefenin baş temsilcisi Şevket Süreyya Aydemir'in Toplumsal gelişim mahiyeti ve kendi endişelerini dile getiren sözlerini buraya atmakta fayda gördük: Şöyle diyor Ş. Süreyya Aydemir:

«Toplumumuzda tehlikeli bir gelişme var. Son yıllardaki sanayileşme hareketi şehirlerde büyük bir proleter kitlesi temerküzüne yol açmıştır. Bu durum sosyal zıtlık ve çatışmaları arttırmaktadır. Bu gidit katastrofa (sosyal devrim, sosyal altüstlük) yol açacaktır. Bu gelişki frenlemek lazımdır. Köyden şehire akını önlemenin çarelerini araştırmak lazımdır.» İşte, katastrofu (sosyal devrimi) önlemenin

çaresi olarak etrafımıza baktığımızda C.H.P.nin Ak Günlük programının Köy-Kent projesini görmekteyiz. İşte Hegelci kadrocular ile populist C.H.P. programının buluşma yeri. Oysa bu şahsiyet 1960 Hükümet darbesinden tutun da 1971 komlo (cunta) teşebbüsüne kadar ülkemiz tarihindeki pek çok komlo ve darbenin başındadır aynı zamanda. Buna rağmen bu komlocu şahsiyet her nedense katastroftan korkmaktadır. Köy-Kent projesinde buluşan bay Hegelci-kadrocuları «ne yerden ne yandan» zihniyetli populist C.H.P.'li genç adam burada buluşmaktadır ama, Genç C.H.P.'li gene de bu kadrocuyu sevmeyiz; Çünkü onu komlocu (cuntacı) olarak tanımıştır. Ve bu noktada genç C.H.P.'li haklıdır. Fakat işin paradoksal yanına bakınız ki bu kadrocular da katastroftan korkar; hem de vebadan korkar gibi; ama genç C.H.P.'li de katastroftan ya korkar ya da ürker. Demek ki bu meselede genç C.H.P.'li sosyal devrim espirisi ile, komlo (cunta) espirisini birbirine karıştırmaktadır. Öncelikle belirtmek gerekir ki sosyal devrim ile cuntalar tamamen birbirinin zıttı olan iki haldedir. Bay Hegelci kadrocunun da söylediği gibi sosyal devrim sosyal çelişkiler temel üzerinde yükselen, emekçi halkın eliyle gerçekleşen bir ekonomik sosyal Topyeğin değişim hadisesi olduğu ve tamamen halkın emeği ve eseri olduğu halde, cunta hadisesi; genellikle bir toplumdaki değişik Tekel guruplarının birbirlerine karşı hakimiyeti temelinde ortaya çıkan bir dar grup hareketi olup toplumsal yapının esasında bir değişiklik yapmadığı gibi, halkın demokratik haklarını gasb eden bir harekettir. Görüldüğü gibi, bu iki hareket, hem amaçları ve hem de araçları bakımından birbirine taban tabana zıttır.

Sosyal demokrat gençliğin mevcut durumu özetlersek; Bu gençlik kesimi mevcut toplumsal yapıdan memnun değildir, Kapitalist - Emperyalist sistemin tarihi misyonuna ve bütün bu toplumsal gelişimin önüne bir engel halinde dikilmesi sonucu, bu gençlik kesiminde önemli bir düzen aleyhtarı potansiyel oluşmuş; ne varki siyasi bilinç bakımından bu gençlik kesimi, yukarıda zikrettiğimiz toplumumuzun hakim sınıflar ve burjuvazi açısından entellektüel tarihsel gelişimi, bu gençlik kesiminin siyasi bir lineinde tereddüt, muğlaklık yaratmış; o kadar ki sosyal devrim espirisi ile cunta espirisini amaç ve araçları bakımından birbirinden ayıramıyacak derecede bir felsefi-ideolojik-siyasi tereddütün içine sürüklenmiştir. Ancak 1960-70 ve 1971-73 döneminin zengin sosyal-siyasi mücadeleleri bu gençlik kesiminde de etkilerini göstermiş, ancak bu etkiler, derlenip toplanıp bir yeniden üretim sürecine sokulamamıştır. Sosyalist hareketin, bu yeniden üretim sürecinin gerçekleştirilmesinde önemli bir rolü olacaktır ve bu rol henüz bir görev olarak karşımızdadır.

Özet olarak diyebiliriz ki; sosyalist ve sosyal demokrat gençlik kesiminin oluşumunda, esas olarak, kapitalist-empyralist sistem içinde yer alan ülkemizdeki bu sisteme bağlı olarak gelişen ekonomik sosyal buhranlar rol oynamış, ve fakat bunun yanı sıra 1960-70 döneminin siyasal gençlik hareketleriyle, 1971-73 döneminin dar kapsamlı bile olsa, sosyal çarpışma dönemi her iki gençlik kesiminde; en azından sosyal-demokrat gençliğin gerçekleşen talihsiz felsefi geçmişinde; sosyalist gençliğinde pek de parlak olmayan felsefi yapısından, önemli sarsıntılar yaratmıştır. Bu sarsıntıların bir yeniden üretim sürecine muhtaç olduğunu yukarıda belirttik.

Şimdiye kadar gençlik içindeki siyasi kümelenmeleri açıklamaya çalıştık. Gençliğin sosyal tavırını kaba olarak belirledik. Henüz yazımızın başlığında açıklık getirmiş değiliz; bu açıklığı bundan sonraki yazımızda ele alacağız.

Gençlik içinde çeşitli sınıf ve tabakaların varlığına rağmen bu felsefi-ideolojik çarpışma nasıl?